

Войновски. Какво правите? Следъ насъ пжтува вапоръ пълненъ съ башибозукъ. Благоразумие! Малко остана...

Хъшоае. Тъкмо щото малко остана, вече не можемъ да траемъ! Кой е войводата? Покажете ни го! То се свърши! Какво ще криемъ?

Войновски. Още малко! (Изтичва към Ботева, повиканъ отъ единъ неговъ знакъ).

(Около Ботевъ полека-лека се събиратъ най-виднитѣ бунтовници: Катрафиловъ, Обретеновъ, Апостоловъ, Икономовъ, Давидъ Тодоровъ и др. Щепнатъ, Ботевъ дава заповѣди, които веднага се изпълняватъ, съвещаватъ се. Пжтниците полека почватъ да излизатъ навънъ. Капитанътъ седи на столъ предъ кабината си и чете вестникъ, турцитѣ отново сѣдатъ по климчетата си, търговци приказватъ по маситѣ, келнери и келнерки тичатъ да носятъ закуски. Нѣкои отъ хъшоветѣ искатъ да си поржчатъ нѣщо, но никой не имъ обръща внимание).

В. хъшъ (тихо, къмъ другаритѣ си). Тая дебела маджарка да знае, че имамъ десетъ наполеона въ джоба си, другояче ще ме погледне, ама още малко търпение!

Войновски (отива при хъшоветѣ и тихо имъ говори). Щомъ чуете да изсвири рогъ — това ще е знакътъ! Скочете и се хвърлете къмъ санджитѣ си, колкото е възможно побързо се вържжете! А сега ти (сочи) и ти, двамата, ще легнете близу край капитана и ще се приструвате на заспали. Ти, Върбане, съ още четирима души, ще се въртишъ край машината. Щомъ чуете знака, ще се спустнете и ще хванете главния машинистъ за гушата. На ви по единъ револверъ... (Подава имъ скрито и отива къмъ друга група). Петнадесетъ отъ васъ да се промъкнатъ полека-лека къмъ дветѣ предни крила на парахода и да пазятъ моряцитѣ. Щомъ чуете звукъ отъ рогъ, всѣки отъ васъ ще улови по единъ отъ тѣхъ и съ револверъ въ ржка ще го застави да стои мирно. Револверъ ще вземете хе, отъ оня тамъ, гдето се е облегалъ на чувалитѣ. (Отива къмъ друга група). Вие ще пазите касата. Никой нѣма да се докосне до нея, дорде на „Радецки“ се вѣе българското знаме. И запомнете добре! Никакво насилие надъ никого! Най-вече нѣма да закачате турцитѣ, или женитѣ имъ...

(Между хъшоветѣ настава голѣмо оживление, тревогата имъ не може вече да се потули).

Единъ отъ пжтниците. Какви сж тия градинари та сж се разшавали, човѣкъ вестника си не може да прочете! Чуденъ свѣтъ се е извѣдил! Като оси хапятъ!

(Ботевъ гледа съ бинокълъ къмъ брѣга, после отива къмъ кабината си).

Давидъ Тодоровъ (облѣченъ като изтънченъ европейецъ, съ златенъ кордонъ, приближава къмъ капитана, заговоря го по